

หน้า 5

เปิดสายแถม

4-10-10

จากพนมพาดัง

นราธิวาส!!!

ศิริรัตน์ สาโพธิ์สิงห์

พิจิตร” ในอดีตคือจังหวัดที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดีในฐานะ “เมืองชาละวัน” ถิ่นกำเนิดวรรณคดีเรื่องชื่อ “ไกรทอง”

แต่วันนี้...หาว่าไม่ว่า กลับกลายเป็นจังหวัดที่เด่นดังในเรื่องของแหล่งชุมทรัพย์ทองคำที่สร้างความตื่นตะลึงให้กับประชาชนและชาวบ้านในละแวกใกล้เคียงไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งจุดใหญ่บริเวณเชิงเขาพนมพาทีกำลังเป็นข่าวครึกโครมอยู่ในขณะนี้ว่ามีสารสำรวจพบสายแร่ทองคำครอบคลุมพื้นที่เป็นบริเวณกว้าง!!!

ทั้งนี้ นับตั้งแต่กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายส่งเสริมให้มีการพัฒนาแหล่งแร่ทองคำในประเทศ โดยวิธีการสำรวจและทำเหมืองแร่ทองคำให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และสามารถนำเทคนิคที่ทันสมัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการสำรวจและพัฒนา โดยมุ่งส่งเสริมให้มีการสำรวจ และทำเหมืองแร่ทองคำ 2 กรณี คือ การให้สิทธิสำรวจและทำเหมืองแร่ทองคำในพื้นที่ที่กระทรวงอุตสาหกรรมประกาศ โดยการประมูลแข่งขันกัน และเปิดโอกาสให้บริษัทเอกชนสามารถยื่นขอสิทธิโดยตรง ด้วยการขออาชญาบัตรพิเศษสำรวจแร่ทองคำ ปรากฏว่า มีบริษัทผู้ประกอบกิจการเหมืองแร่ทองคำ

ละ 1-2 แสนบาทแล้ว ยิ่งก่อให้เกิดอาชีพแห่งความหวังที่จะได้เป็นเศรษฐีแก่ผู้คนอีกนับหมื่นนับแสน นั่นก็คือ อาชีพ “นักขุดทอง”

“จะทำอย่างไรได้ สภาพเศรษฐกิจที่ย่ำแย่อย่างนี้ ไม่รู้จะไปทำมาหากินอะไร ที่ไหนพอเป็นที่ให้หาเงินได้ก็ต้องไปเสาะหาเพื่อความอยู่รอดของครอบครัว”

เป็นคำพูดของกลุ่มชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ อ.วังทรายพูน อ.ละหานหิน และ อ.ทับคล้อ จ.พิจิตร ที่พากันทยอยเข้ามาในบริเวณเชิงเขาพนมพาทแล้วขุดดินไถ่กระสอบกลับบ้านไปร่อนหาแร่ทองคำ กล่าวอ้างกับเจ้าหน้าที่

หลายราย ได้ออกสำรวจพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ และพบพื้นที่ที่มีศักยภาพแร่ทองคำสูงอยู่ทั่วไปในหลายจังหวัด

ในจำนวนนี้ก็รวมถึงบริเวณเชิงเขาพนมพาท เขต อ.วังทรายพูน จ.พิจิตรด้วย

ข่าวการสำรวจพบแร่ทองคำเชิงเขาพนมพาทับเป็นข่าวดีของชาวพิจิตรที่นอกจากจะสร้างความแตกตื่นให้กับชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวจนเป็นผลให้พากันคิดป้อประกาศขายที่ดินกันอลหม่าน ด้วยเหตุที่ว่า ราคาที่ดินได้พุ่งสูงขึ้นอย่างชนิดที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน คือ จากเดิมไร่ละ 4-5 หมื่นบาท ถึงตัวสูงขึ้นเป็นไร่

สำรวจเมื่อถูกขัดขวาง ด้วยเกรงว่าจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรธรรมชาติ ที่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า อากาศ “ดีนทอง” ของประชาชนชาวพิจิตรยังคงเป็นเช่นนี้เอิกฉาน ครอบงำที่ดินดินดังกล่าวยังเป็นที่ยึดเหนี่ยว ไม่มีผู้ใดจับจองหรือเป็นเจ้าของ

ที่ดินแดนเขาพนมพาท เป็นพื้นที่ที่ล้อมรอบด้วยที่ดินของวัดแห่งหนึ่งมากกว่า 500 ไร่ เดิมเคยมีบริษัทเอกชนเข้ามาขออนุญาตทำสัมปทานสำรวจจากสายแร่ทองคำ แต่ภายหลังจากที่เก็บตัวอย่างไปพิสูจน์ก็เงียบหายไป ทำให้หลายฝ่ายเข้าใจกันว่า อาจเป็นเพราะสำรวจพบแล้วพบ

ว่า ปริมาณสายแร่ทองคำมีน้อย ไม่คุ้มค่ากับการลงทุน ซึ่งชาวบ้านย่านใกล้เคียงที่ทราบกันดี ต่างคอยเฝ้าจับตาดูอยู่ตลอดเวลา พอได้จังหวะรีบขุด

ไม่สนใจก็แอบเข้ามาขุดทองกันเรื่อย ๆ อาศัยเวลากลางคืนบ้าง ตอนเช้าหน้าที่ตำรวจไม่เห็นบ้าง ซึ่งก่อนหน้านี้นี้ก็มีข่าวหนาว่า มีชาวบ้านหลายรายที่ร่อนทองคำได้จำนวนหนึ่งแล้วนำไปขายให้กับร้านทองรูปพรรณในจังหวัด ได้เงินกลับมาใช้ค่อนข้างมาก

อย่างไรก็ตาม ไม่เพียงแต่พื้นที่บริเวณเชิงเขาพนมพาท ในเขตจังหวัดพิจิตรเท่านั้นที่มีการสำรวจพบแร่ทองคำ ก่อนหน้านี้ กรมทรัพยากรธรณีก็ได้สำรวจพบแร่ทองคำกระจายตัวอยู่ในพื้นที่หลายจังหวัด ยกเว้นพื้นที่ส่วนที่เป็นที่ราบสูงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และพื้นที่ลุ่มเจ้าพระยาตอนล่าง โดยพื้นที่ที่มีศักยภาพแร่ทองคำสูง มีอยู่ 2 แนวคือ แนวแรก พาดผ่าน จ.เลย จ.หนองคาย จ.เพชรบูรณ์ จ.พิจิตร จ.นครสวรรค์ จ.ลพบุรี จ.ปราจีนบุรี จ.สระแก้ว จ.ชลบุรี และ จ.ระยอง

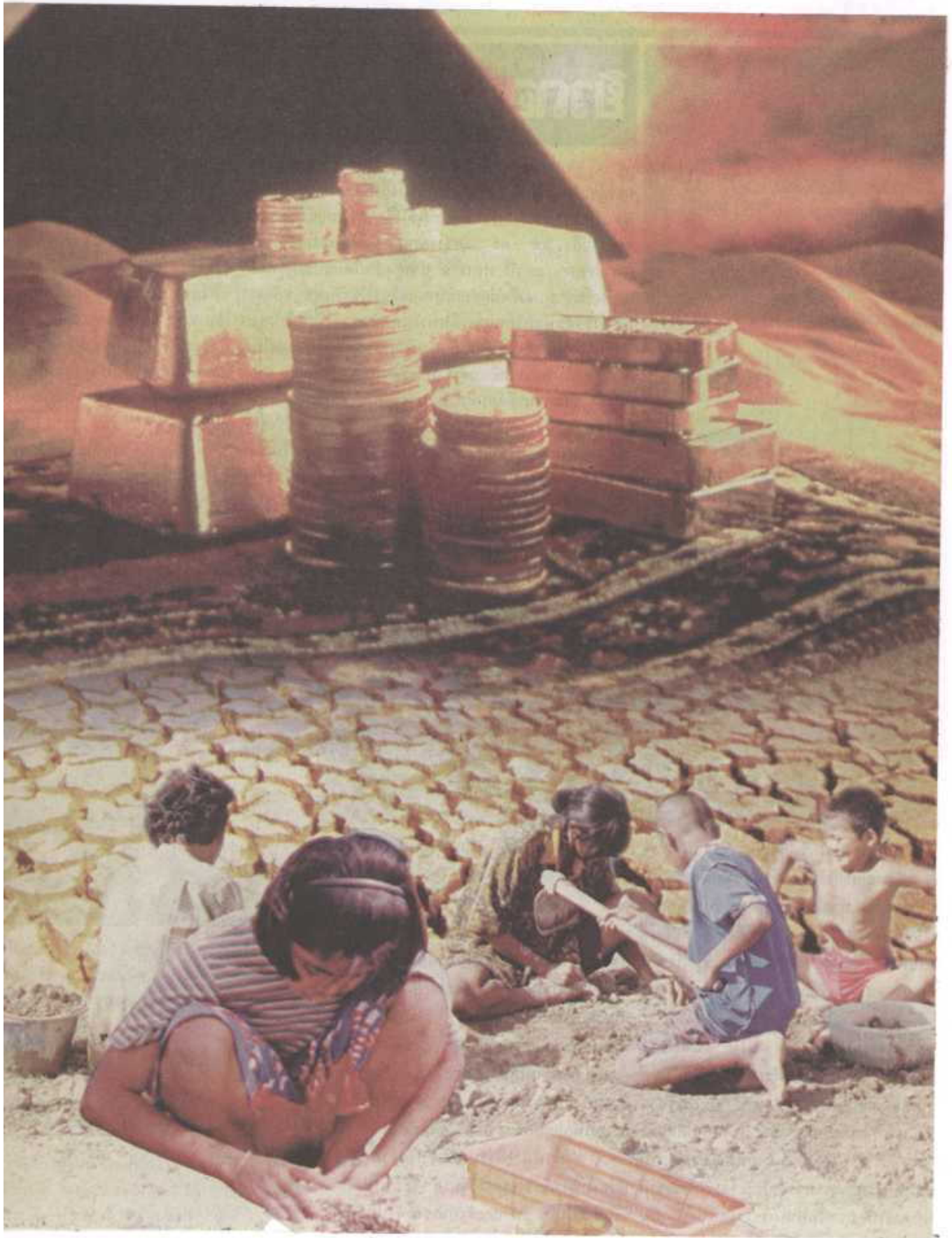
ส่วน แนวที่สอง พาดผ่าน จ.เชียงราย จ.ลำปาง จ.แพร่ จ.อุตรดิตถ์ จ.สุโขทัย และ จ.ตาก ส่วนพื้นที่อื่น ๆ พบทองคำกระจัดกระจายอยู่ทั่วไป เช่น บริเวณบ้านป่าร้อน อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์ แหล่งโต๊ะโมะ อ.สุพรรณ จ.นราธิวาส และ อ.ทองผาภูมิ จ.กาญจนบุรี

แหล่งแร่ทองคำที่พบในแต่ละจังหวัดมักมีขนาดต่างกัน อาทิ ที่ อ.กันทรบุรี จ.ปราจีนบุรี ครอบคลุมพื้นที่ 73,125 ไร่ อ.เมือง จ.สระแก้ว ครอบคลุมพื้นที่ 90,000 ไร่ อ.นิคมประจาง จ.พินธุโลก ครอบคลุมพื้นที่ 109,000 ไร่ อ.ถ้ำบาราย จ.ลพบุรี ครอบคลุมพื้นที่ 39,000 ไร่ อ.แก่งจระยอง ครอบคลุมพื้นที่ 33,000 ไร่ อ.นายายอาม จ.จันทบุรี ครอบคลุมพื้นที่ 10,000 ไร่ ที่รวม ด.เขาเจ็ดยอก อ.ทับคล้อ จ.พิจิตร และ ด.ท้ายดง อ.วังโป่ง จ.เพชรบูรณ์ ครอบคลุมพื้นที่รวม 1,200 ไร่ เป็นต้น

สำหรับหลักการสำรวจเพื่อค้นหาตำแหน่งหรือบริเวณที่คาดว่าจะมี แหล่งแร่สะสมตัวอยู่นั้นสามารถกระทำได้โดยใช้ความรู้ด้านธรณีวิทยาเป็นหลัก และจะใช้วิธีการสำรวจหลายแบบผสมกัน ตั้งแต่การสำรวจทางอากาศ การสำรวจบนผิวดิน และการสำรวจใต้ดิน

การสำรวจทางอากาศ เป็นการสำรวจโดยใช้เครื่องบินปีกแข็ง/ปีกหมุน หรือความถี่มติดั้งเครื่องมีอัตรารวดชนิดต่าง ๆ เช่น กล้องถ่ายภาพ สำหรับตรวจวัดคุณสมบัติทางฟิสิกส์ ด้วยภาพของพื้นผิวโลก แล้วนำมาแปลความหมายหาบริเวณที่เหมาะสมเพื่อสำรวจจากพื้นดินต่อไป

ส่วน การสำรวจบนผิวดิน จะประกอบด้วย เทคนิคหรือวิธีการทางธรณีวิทยา ธรณีเคมี และธรณีฟิสิกส์ โดยการเดินสำรวจทำแผนที่ธรณีวิทยา และตรวจสอบลักษณะของหินและดินใน

สนาม การใช้เครื่องมือทางธรณีฟิสิกส์วัดคุณสมบัติทางฟิสิกส์ของชั้นหินและดิน การร่อนแร่ และเก็บตัวอย่างหิน/ดิน เพื่อนำไปศึกษารายละเอียด หรือนำไปวิเคราะห์ทางเคมี ค้นหาบริเวณที่เหมาะสมทางธรณีวิทยา และคาดว่าจะมีแหล่งแร่สะสมตัวอยู่

เมื่อพบบริเวณเป้าหมาย ก็จะดำเนินการ การสำรวจใต้ดิน เพิ่มเติมในระดับตื้น โดยการขุดหลุมสำรวจ (ขนาดประมาณ 1x1 เมตร ลึกประมาณ 2 เมตร) หรือ ร่องสำรวจ (กว้างประมาณ 1 เมตร ยาวประมาณ 100-300 เมตร ลึกไม่เกิน 2 เมตร) และหากต้องการตรวจสอบในระดับลึก จะเป็น การเจาะสำรวจ โดยเป็นการเจาะเก็บตัวอย่างแท่งหิน เส้นผ่าศูนย์กลาง ประมาณ 5-10 เซนติเมตร

การสำรวจด้วยวิธีหลายวิธีดังกล่าว จะทำให้เราทราบขอบเขต และความสมบูรณ์ของแหล่งแร่สำหรับนำไปใช้ในการศึกษาความเป็นไปได้ในเชิงพาณิชย์ และพัฒนาเพื่อทำเหมืองต่อไป โดยการทำเหมืองในแต่ละแห่ง นับเป็นสิ่งที่มิใช่ประโยชน์ต่อการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ ช่วยประหยัดการนำเข้าทองคำจากต่างประเทศ ในอัน

ที่จะก่อให้เกิดรายได้แก่รัฐในรูปของภาษีและหลายสิบล้านบาท นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมให้มีการจ้างแรงงานในท้องถิ่นนั้น ๆ อีกด้วย

"ทองคำ" คือแร่ที่เกิดจากการสะสมตัวอยู่ในชั้นหินเป็นระยะเวลาอันยาวนานเท่าใด ที่ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานเท่าใด คุณค่าของทองคำก็ไม่เคยลดน้อยถอยลง

ด้วยเหตุนี้เอง ทองคำจึงนับเป็นทรัพยากรที่มีค่า และเป็นที่ต้องการของคนทั่วไป แม้จะยังมีฝังตัวอยู่ใต้ดิน ยังไม่มีการนำมาแปรรูปเป็นเครื่องประดับที่สวยงาม แต่ถ้าวางใจไว้ว่า ได้ธรณีแห่งใดมีแร่ทองคำฝังอยู่ละก็ รับรองได้ว่า ชีวิตทั้งชีวิตนี้พร้อมขอมทุ่มให้กับขุด เสิม และกระสอบขนดินแน่ ๆ

ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างที่ชาวจังหวัด พิจิตรต่างเฮโลเข้าไปขุดทองที่เขาพนมพากันอย่างไม่เกรงกลัวอันตรายอยู่ในขณะนี้

สิ่งหนึ่งที่ยากเดือนไว้ก็คือ ขนขุดกินไม่ถึง ไม้รู้จักระมัดระวัง ไม้ขุดทองอยู่ดี ๆ เกิดดินถล่มลงมาทับละก็

งานนี้ เห็นทีต้องเปลี่ยนจากการขุดทองมาเป็นขุดแร่ตัวเองแหง ๆ.

แหล่งแร่ทองคำในประเทศไทย แหล่งแร่ลักษณะนี้ ได้แก่ แหล่งใต้ตะไคร่ จ. แบ่งซอกเป็น 2 แบบ คือ นราธิวาส แหล่งบ้านบ่อทอง จ.ปราจีนบุรี

1. แบบปฐมภูมิ คือ แหล่งแร่ทองคำที่ทองคำเกิดร่วมกับหินต้นกำเนิด ซึ่งมีทั้ง หินอัคนี หินชั้น และหินแปร โดยเกิดขบวนการทางธรณีวิทยาที่ทำให้เกิดการสะสมตัวของแร่ทองคำ เช่น ขบวนการสายน้ำแร่ร้อน ขบวนการแปรสัณฐาน ขบวนการเค็มสารละลายซัลเฟต เป็นต้น แหล่งลานแร่ มีกพบใกล้เคียงกับแหล่งแร่แบบปฐมภูมิ เกิดจากการผุพังของหินที่มีแร่ทองคำแบบปฐมภูมิ แล้วสะสมตัวในที่เดิม หรือถูกน้ำชะล้างพัดพาไปสะสมตัวใหม่ ในบริเวณต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น เชียงเข ลำห้วย หรือในตะกอนกรวดทรายในลำน้ำใหญ่

2. แบบทุติยภูมิ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า แหล่งลานแร่ มีกพบใกล้เคียงกับแหล่งแร่แบบปฐมภูมิ เกิดจากการผุพังของหินที่มีแร่ทองคำแบบปฐมภูมิ แล้วสะสมตัวในที่เดิม หรือถูกน้ำชะล้างพัดพาไปสะสมตัวใหม่ ในบริเวณต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น เชียงเข ลำห้วย หรือในตะกอนกรวดทรายในลำน้ำใหญ่

แหล่งแร่ทองคำที่เกิดแบบนี้ ได้แก่ แหล่งบ้านป่าร้อน จ.ประจวบคีรีขันธ์ แหล่งโตพ้อที่จะเห็นได้ชัดเจน แหล่งแร่ทองคำแบบบ้านนาล้อม จ.ปราจีนบุรี แหล่งบ้านทุ่งอ้วนี้มักจะมีคุณค่าในเชิงพาณิชย์ หากมีปริมาณ จ.ลำปาง ฯลฯ

ทองคำมากกว่า 3 กรัม ในเนื้อหินหนัก 1 ตัน
